

RASPORED SVETIH MISA – PREGRADA

PON 27.4.	Bl. Ozana Kotorska	Na nakanu
UTO 28.4.	Sv. Petar Chanel	Slavko Lončar, Josip Svečak, Stanko, Marija Baraković
SRI 29.4.	<u>Sv. Katarina Sijenska</u>	Na nakanu
ČET 30.4.	sv. Pio V., papa	Vilim, Marija, Ivan Hrestak
PET 1.5.	Sv. Josip Radnik PRVI PETAK	11:00 Kapela sv. Josipa Radnika u Svedruži Slavko Živičnjak, Josip Štrmečki, Josip Kunštek 18:00 —Josip, Miljenko Šimun
SUB 2.5.	<u>Sv. Atanazije, biskup i naučitelj</u>	<u>PRVA SUBOTA</u> Biserka gd., Dražen Leskovar
NED 3.5.	ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA	8:00 — Cvjeta, Milan, Fanika Vdović * Štefica Mučnjak * Franjo Burić 11:00—ZA SVE ŽIVE I POKOJNE ŽUPLJANE 18:00 —Mladen Vrhovski

RASPORED SVETIH MISA I OBAVIJESTI—KOSTEL

NED 3.5.	ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA	9:30 —Na nakanu
---------------------	---	------------------------

PRISUTNOST VJERNIKA NA SVETIM MISAMA I OBREDIMA:

Ovih dana slušamo priopćenja kriznog stožera kako će postepeno doći do popuštanja nekih mjera, kojima se ublažavao broj oboljelih od koronavirusa u našoj domovni. Nastavi li se pad broja zaraženih sljedećih dana, ukinut će se zabrana vjerskih okupljanja, tj. moći će se slobodno ići na misna slavlja. To bi trebao biti dio novog dogovora Hrvatske biskupske konferencije i Nacionalnog stožera civilne zaštite, koji bi mogao uslijediti već ovih dana jer su članovi kriznog stožera i crkveni vrh u stalnom kontaktu i procjenjuju kada bi se mogla ukinuti mjera vjerskog okupljanja. To se odnosi i na ostale vjerske zajednice u Hrvatskoj. Ovog trenutka još se ne zna kako će izgledati ublažavanje crkvenih mjera. Pretpostavlja se da bi se mogle primijeniti neke mjere iz 'poljskog modela', s manjim brojem vjernika u crkvama i obveznom dezinfekcijom na ulazu. Također, liberalizirati bi se mogao dio odluke prema krštenjima, vjenčanjima i podjeli sakramenta bolesničkog pomazanja. Svete pričesti za djecu i krizme zacijelo će biti odgođeni do daljnjega. No, ako u sljedećih nekoliko dana broj novozaraženih nastavi padati, mise bi možda mogle biti dopuštene već ove nedjelje. Poštovani župljani, pratimo nove odluke i vijesti vezane za vjerska okupljanja, a o svim promjenama pisat ćemo i na našoj župnoj internet stranici. Također, sve relevantne informacije nalazit će se i na stranici Hrvatske biskupske konferencije (hbk.hr).

Svima želim puno zdravlja i svakog dobra!

Župni list

Rkt. Župa
Uznesenja BDM
Pregrada i
Sv. Mirko Kostel
BR.: 364/2020
MOB. ŽUPNIK:
091/381–6210
26.4.2020.

TREĆA VAZMENA NEDJELJA

Čitanje svetog Evanđelja po Luki (Lk 24, 13-35)

Onog istog dana – prvog u tjednu – dvojica Isusovih učenika putovala su u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima. Ali prepoznati ga bijaše uskraćeno njihovim očima. On ih upita: »Što to putem pretresate među sobom?« Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: »Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?« A on će: »Što to?« Odgovore mu: »Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok – silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj -koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nađoše kako žene rekoše, ali -njega ne vidješe.« A on će im: »O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?« Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu. Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: »Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!« I unide da ostane s njima. Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?« U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: »Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!« Nato oni pripovjedu ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha. **Riječ Gospodnja**

Uz Evanđelje: Nakon Gospodinove muke i smrti, uočljivo je da su apostoli i drugi Isusovi učenici potonuli u mrak i beznađe. Oni, naime, nikada i nisu došli do onog stupnja gledanja na život za koji ih je osposobljavao Isus svojom prisutnošću, naukom i djelima. Točnije, nisu nikada došli do te točke da ga sa sigurnošću otkriju kao Sina Božjega, već su ga promatrali, što je sasvim razumljivo, svojim ljudskim očima. I za njih se može reći da su bili slijepi pored zdravih očiju ili da su bili nesposobni vidjeti ono bitno što nadilazi okvire ljudske svakodnevnice i ljudske predodžbe. Apostoli su imali svoje ljudsko shvaćanje i pokušali su u to svoje shvaćanje staviti Isusa, dok je on s druge strane njima pokušao

ukazati da trebaju drukčije gledati i dobro otvoriti oči. Jer svojim su očima mogli vidjeti njegovu ljudskost, to jest mogli su ga staviti u svoje shvaćanje ukoliko je on bio i čovjek, ali da bi razumjeli da je Božji Sin, to jest utjelovljeni Bog, u tom slučaju su oni trebali preispitati svoj pogled i svoje spoznajne mogućnosti. U takvom stanju i raspoloženju zatekli su ih događaji muke Isusove, čime se pokazalo koliko su još uvijek bili nespremni. Zato su i dvojica od učenika na dan uskrsnuća, to jest prvoga dana nakon subotnjeg počinka, razočarani odlučili napustiti Jeruzalem. Jasno su izgovorili da su se nadali da će Isus otkupiti Izraela, te da im je njegova muka i smrt pokopala svaku nadu. Ništa bolje nije bilo niti s drugim učenicima i apostolima. A sveti će Luka zapisati za ovu dvojicu, kad im se Isus približio na putu: *Ali prepoznati ga – bijaše uskraćeno njihovim očima*. Zato njihov razgovor nije bio drugo nego pretresanje bez pouzdanih činjenica i pravih zaključaka, poradi čega će ih Isus i upitati: *Što to putem pretresate među sobom?* Njihova obrazloženja i tumačenja doista su bila velika bezumnost, na što ih je i upozorio kasnije kad im je počeo tumačiti sve što se dogodilo: *O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili!* I kao točka na "i" njegova tumačenja, bilo je blagovanje, to jest lomljenje kruha nakon čega su ga prepoznali, što Evanđelist zapisa na sljedeći način: *Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomljuje ga i davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju*. Ovaj proces sljepoće, to jest od uskraćenih mogućnosti prepoznavanja Isusa, pa sve do otvaranja očiju, tiče se i svakoga od nas koji idemo za Isusom kao njegovi učenici. U našem hodu može nam se dogoditi da okrenemo nekim drugim putem koji ne ide preko Kalvarije, to jest koji ne ide preko križa do uskrsnuća. Točnije, može nam se dogoditi da idemo s Isusom ili za Isusom, ali da uporno gledamo stvarnost oko sebe ljudskim skućenim pogledom, to jest da ostanemo zakinuti za ispravno razumijevanje života. To se napose dogodi kada njemu ne vjerujemo potpuno i bezrezervno, već njega mjerimo našim ljudskim metrom i prema njemu postavljamo svoja ljudska očekivanja. Zato je uskrsnuće taj izniman događaj koji nam služi i koji je Gospodin htio za nas kao događaj kojim nam otvara oči za one stvarnosti koje izmiču ljudskom pogledu i ljudskome shvaćanju. Uskrsnućem nam se otvaraju oči za Božji zahvat u naš osobni život, oči za razumijevanje spasenja i milosnoga dara kojim nas Bog obdaruje. Uskrsnućem nam se otvaraju oči za Božju ljubav kojom nas je otkupio šaljući nam svoga Sina, kao što je obećao, te mi poput učenika otkrivamo snagu te iste ljubavi, i u Božjoj riječi i u blagovanju euharistijskog kruha. Uskrsnućem nam se tako otvaraju oči da poput učenika zaključujemo: *Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?* To je Isusov dar spoznaje kojim nam gore srca i otvaraju se oči za razumijevanje Pisma i raspoznavanje Isusova lika u svim Pismima, ako i sami ne želimo biti bezumni i srca spora. Osim toga, druga velika sljepoća koja nas sve zahvati kao neka mrena, sljepoća je glede Isusove trajne i žive prisutnosti sa svojim narodom. On je s nama i dijeli našu stvarnost, do mjere da daje svoj život i blaguje s nama lomeći za nas kruh života, svoje presveto Tijelo. Velika je sljepoća ako se na to blagovanje toliko navikavamo da ne osjetimo živu prisutnost. Propust je ako presvetoj euharistiji pristupamo rutinski kao zatvorenih očiju, a upravo ona je živa proslava muke, smrti i uskrsnuća Gospodinova. Molimo stoga uskrslog Gospodina da nam otvori oči kao što je otvorio učenicima u Emausu. Budimo otvoreni za pouku njegove riječi i slušajmo je pažljivo upijajući otajstva života koje nam je u njemu darovano. Na poseban način dopustimo da nas lomljenje kruha – blagovanje njegova tijela učini da nam se otvore oči do kraja, te da živimo kao oduševljeni svjedoci njegova uskrsnuća, prosvjetljeni i osnaženi otajstvenim blagovanjem koje nam je on pripremio kako bi nas sigurno doveo u život vječni.

POKOPANI U ŽUPI PREGRADA:

Miljenko Kukavica: rođ. 21.7.1964. u Pregradi, stan: D.Kunovića 15, Pregrada, Vesna—supruga. Umro 19.4.2020., pokopan 21.4.2020. u Pregradi. Supruzi Vesni, majci Branki, kćeri Katarini, sinovima Karlu i Robertu te ostaloj obitelji izražavam sućut.

Ivanka Panjkret r. Grilec: rođ. 27.10.1956. u Pregradi, stan: Klenice 10, Zlatko Panjkret—suprug. Umrila 21.4.2020., pokopana 22.4.2020. u Pregradi.

Suprug Zlatku, sinu Zlatku, kćerima Mirjani i Anici te ostaloj rodbini izražavam sućut.

Pokoj vječni daruj im Gospodine, a za sve dobro što su za ovozemaljskog života činili nagradi ih u Vječnosti.

SVETI JOSIP RADNIK—1. svibnja

U katoličkom kalendaru Prvog svibnja se spominjemo svetog Josipa, zaručnika Blažene Djevice Marije i zaštitnika hrvatskog naroda. Njegov spomendan slavi se 19. ožujka, a danas ga s radošću slavimo kao zaštitnika rada i radnika. Papa Pio XII. uveo je u crkvenu godinu blagdan svetog Josipa Radnika 1955. godine i odredio da se taj blagdan slavi 1. svibnja, na Praznik rada. Papa Lav XIII. izdao je svoju encikliku "RERUM NOVARUM – O NOVIM STVARIMA" gdje je progovorio o važnosti i potrebi za poboljšanjem položaja radnika.

Radnike i sve ljude skromnih životnih prilika uputio je na sv. Josipa kao uzor radnika. Josipovo tesarsko zanimanje spominje se samo u Matejevu evanđelju, gdje se opisuje Isusov povratak u Nazaret. "Dođe u svoj zavičaj te je tako učio svijet u njihovoj sinagogi da su se divili i govorili: 'Odakle ovom tolika mudrost i čudesna moć? Zar on nije tesarov sin?'" (Mt 13,54)

Sveti Josip je mnogo govorio bez ijedne riječi te vrijedno radio. Bio je siromašan tesar iz Nazareta i u njegovoj je blizini Isus proveo svoje djetinjstvo i mladost, živeći jednostavnim radničkim životom. Josip je bio ponizan, skroman i šutljiv i nikada se nije uzdizao ili hvalio pred drugima. Svojom jednostavnošću blizak je svim radnicima, osobito očevima koji osjećaju težinu života i svakodnevnog zarađivanja i skrbi za obitelj. Bog je povjerio Josipu da bude glava nazaretske obitelji u kojoj se ostvarilo Isusovo utjelovljenje. Prvog svibnja obilježava se i međunarodni praznik rada. Na području naše župe, točnije u Svedruži, nalazi se i kapela sv. Josipa Radnika, kamo bi na njegov spomendan tradicionalno hodočastili. U ovim danima krize molimo da svijet prevlada krizu te da radnici budu pravedno vrednovani i nagrađeni za svoj rad.

